

войнишки-ты о'бучения, за да покаже, че сила-та му не е ослабила ни най-малко отъ старость. Съ помощь-тж на народа той накаралъ да го направить главатаръ на-мѣсто Сулла. Тогава Сулла отърчалъ до войскж-тж, склонилъ ихъ къдѣ него си, и надвилъ на противника си. Марий былъ осжденъ на смърть, и ся отървалъ съ бѣганіе; той съ голѣмж мжжж сх исплеснхлъ отъ Италиж. Еднажъ го нашли близо до единъ градецъ, че ся крые въ едно блато, и го уловили, та го затворили въ градскж-тж тѣмницж. За да го посѣкхтъ, начаство-то на градеца пратило въ тѣмницж-тж одного отъ Кымвры-ты, заробенъ нѣкога-си отъ Марія. „Щешъ дръзнешъ ли, клетнико, да вдигнешъ ржжж на Марія?“ извикалъ старець-тѣ. Кымврѣ-тѣ, оплашенъ отъ втуроченый му погладъ и отъ голѣмый му гласъ, побѣгнхлъ, и нерачилъ да го посѣче. Слѣдъ това приятели-ти на Марія дали му пхтъ да бѣга, и отышълъ въ Африкж. Кога Сулла отышълъ на войнж, Марий пакъ ся явилъ въ Римъ изново ся съединилъ съ народа, накаралъ да го избержтъ пакъ консулъ, и ся заловилъ да обира и да убива гражданы-ты отъ противнж-тж партиж. Нѣ лютый старецъ скоро умрѣлъ.

Сулла побѣдилъ Митридата, и ся върхлъ въ Римъ съ голѣмж плячкж (84 год.), и той зель да истрѣбыва противници-ты си съ голѣмж лютость. Той накаралъ да го поставятъ заповѣдникъ за много врѣмя; нѣ, слѣдъ двѣ години, самъ напуснхлъ заповѣдничество-то (79 прѣди Хр.), и отышълъ на чифлика си, дѣто умрѣлъ слѣдъ нѣколко мѣсяци отъ неумѣренъ животъ.

Марий и Сулла съ примѣра си показали, че войвода, който привлѣче камъ себеси войници-ты, може да стане владелецъ на Римъ. Той примѣръ скоро нашълъ послѣдователи. На онова врѣмя най-много ся възвысили въ Римъ Крассъ, Помпей, Цицеронъ и Юлий Цезарь.

Крассъ былъ прочютъ по богатство-то си. Освѣнь това той ся прочюлъ и съ смиряваніе-то на *гладиа-торы-шы*, които были вдигнхли главж. Гладиа-тори ся наричали людие, които залгвали Римляны-ты съ боеве